

«ЛЬВІВТРАНСГАЗ» — управління магістральних газопроводів, підприємство газотранспортної системи України. Філія ПАТ «Укртрансгаз» Нац. акц. компанії «Нафтогаз України». Гол. упр. знаходиться у Львові. Засн. 1924 з введенням в експлуатацію першого газопроводу Дашава–Стрий (діаметр 150 мм, довж. 14 км). У результаті подальшого розроблення Дашавського газового родовища побудовано нові газопроводи Дашава–Дрогобич–Борислав–Стебник, Дашава–Ходорів. 1929 прокладено газопровід Дашава–Львів довж. 68 км. 1940 введено в експлуатацію Опарське газове родовище, а в перші повоєнні роки — потужні Угерське газове родовище і Більче-Волицьке газове родовище Стрий. газопром. упр. На той час вже споруджено унікал. магістрал. газопровід Дашава–Київ, будівництво якого здійснювалося при дефіциті потуж. техніки та кваліфіков. кадрів. Траса, особливо в передгір'ях Карпат, пролягала у складних геогр. умовах — будівельникам довелося збудувати понад 230 переходів. 1948 розпочалася безкомпресорна подача газу з Дашав. родовища в Київ і Тернопіль. Для збільшення подачі газу 1951–55 введено в експлуатацію Красилів., Терноп. і Бердичів. компресорні станції. Пропускну здатність газопроводу Дашава–Київ доведено до проектної — 4,4 млн м³/добу. З введенням в експлуатацію газопроводу Дашава–Київ розпочався розвиток газифікації України і сусід. країн, зокрема 1951 прокладено магістрал. газопровід Київ–Москва, об'єднаний в єдиній системі з газопроводом Дашава–Київ заг. довж. 1301 км. Через 10 р. газ Прикарпаття газопроводом Дашава–Мінськ надійшов у столицю Білорусі, згодом — у країни Балтії. 1950 побудовано газопровід Більче-Волиця–Львів, 1956 — Угерсько-Долина–Станіслав (нині Івано-Франківськ). До 1953 розробленням газ. родовищ на Прикарпатті займався трест «Укргазовидобуток», який розміщувався у м. Стрий (Львів. обл.). Від 1956 роботу з освоєння та експлуатації газ. родовищ проводило Стрий. газопром. упр., в складі якого утвор. дільницю, що займалася видобутком газу на Шебелинському газоконденсатному родовищі. З розширенням географії вироб. діяльності та профілю газопром. упр. перейменовано спочатку у Стрий. упр. з видобутку і транспортування газу, а після передислокації упр. до Львова — на Упр. магістрал. газопроводів «Л.». У структурі — 4 лінійно-вироб. упр. магістрал. газопроводів (Рівнен., Терноп., Волин., Бібрське); 3 вироб. упр. підзем. зберігання газу (Стрий., Дашав., Опар.); Угер. вироб. відділ. ремонт. і сервіс. послуг. «Л.» експлуатує 4215 км магістрал. газопроводів діаметром 500–1400 мм (разом із газопроводами-відводами — 6358,4 км) з робочим тиском 5,5–7,5 МПа, 13 компресор.

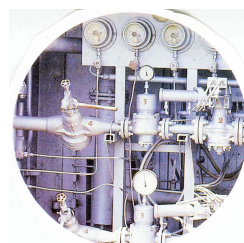
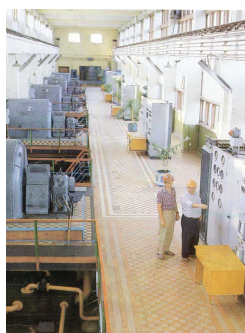
станцій із 23-ма цехами, де встановлено 160 газоперекачувал. агрегатів заг. потуж. 845 МВт, 4 підземні сховища газу, 196 дюкер. і надземні переходи через ріки, канали та ін. перешкоди, 211 газорозподіл. станцій. Забезпечення повного захисту від електр. корозії газопроводів, комунікацій компресор. станцій та підзем. метал. споруд досягається за допомогою 715 станцій катод. захисту. Гол. завдання підприємства: облаштування газ. родовищ і підзем. сховищ газу; експлуатація тех. установок, компресор. станцій та ін. об'єктів видобування і транспортування газу; сезонне, пікове або довгострок. зберігання газу в підзем. сховищах. Осн. види продукції та послуги: природ. газ із влас. родовищ — 905 млн м³/рік, стиснений природ. газ для автомобілів — 28,7 млн м³/рік, надання послуг із транспортування газу в об'ємах 35–40 млрд м³/рік, із зберігання газу — 15–17 млрд м³; частка газу влас. видобутку в заг.-укр. обсязі становить 5 %. Зв'язки «Л.» із зарубіж. партнерами мають давню історію. 1939 розпочато транспортування газу по газопроводу Дашава–Сталева Воля (Польща). У 1950–60-і рр. побудовано нові експортні газопроводи діаметром 520 і 720 мм від Комарно до Дроздович, а далі до Ярослав (Польща). Так, наприкінці 1957 до Польщі подано газ із недавно відкритого Рудківського газового родовища. Для збільшення видобування газу і подачі його в Польщу введено в дію компресорні станції в Комарно (1967) і Хідновичах (1972), оснащені газомотокомпресорами. «Л.» став гол. експорт. постачальником газу для Польщі. З метою збільшення експорт. поставок рос. газу в Польщу за допомогою спеціалістів «Газобудови» (м. Забже) 1980 введено в експлуатацію компресорну станцію із газотурбін. газоперекачувал. агрегатами в Комарно, побудовано пункт передачі-прийому газу в Дроздовичах, ін. об'єкти і споруди. Нині «Л.» тісно співпрацює з Польс. гурніцтвом нафти і газу, а також нім. газ. фірмою «Рургаз». Транспортується рос. газ транзитом через Білорусь трьома газопроводами Івацевичі–Долина, а із сх. регіонів держави — по двох газопроводах Київ–Західна Україна. В осінньо-зимовий період надходження газу споживачам у Зх. Україні та частина імпорт. поставок здійснюється лише з підзем. сховищ. «Л.» успішно застосовує безвогнєві підключення газопроводів-відводів до магістрал. газопроводів, що має не лише знач. екон. ефект, але є екологічно безпечним, оскільки усуває викиди газу в атмосферу під час виконання цих робіт; впроваджує нові методи одоризації газу; разом з інститутом «УкрНДІгаз» розробляє нові типи газорозподіл. станцій і газорегулятор. пунктів. При «Л.» організована наук.-вироб. фірма «Полімерсервісмаш», що має знач. досвід

високоєфектив. застосування пластмас. Чималий обсяг робіт проводить «Л.» у напрямі автоматизації вироб. процесів під час транспортування та зберігання природ. газу. На компресор. станціях встановлено мікро-процесорні системи упр. агрегатами, налагоджено автомат. збір інформації з агрегат. автоматики з виведенням інформації і функцій керування на персонал. ЕОМ компресор. станції. «Л.» володіє одними із найбільших в Європі підзем. сховищами газу. Вони є стабільними та екологічно чистими джерелами постачання палива. Вироблені газ. поклади на теренах Дашави, Опар, Угерського і Більче-Волиці мають сприятливі геол.-пром. характеристики, розташ. біля гол. експорт. газопроводів та попл. країн Зх. Європи. Розміщуються на глибинах 600-1100 м з пластовими тисками 4-10 МПа, заг.

кількість свердловин — 610 шт. Впроваджені розробки: колекторна схема газозбір. сіток; високопродуктивні свердловини з експлуатац. колонами діаметром 219 мм; горизонтал. абсорбери на установках осушення газу продуктивністю 30 млн м³/добу; високопродуктивні газоперекачувал. агрегати ГПА-Ц-16 на 7,5 і 10 МПа. 1969 закачано в перше сховище 87 млн м³ газу. До 1994 об'єм закачування зріс у понад 150 разів. Підземні газосховища регулюють сезонні нерівномірності газопостачання, зменшують капітал. вкладення в магістрал. газопроводи і компресорні станції, створюють держ. запаси газу, підвищують надійність всього газопостачання. Кількість працівників (2017) — 3311 осіб. Директор — В. Тюшка (від 2015).

М. Л. Білявський

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львівтрансгаз / М. Л. Білявський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59693>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).